„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 97. Piątek 26. Kwietnia 1867. Rok wydania 57.

Część urzędowa.

Jego Excel. p. Namiestnik zamianował kancelistę sądu powiatowego Michała Antonowicza i praktykanta konceptowego przy c. k. galic. Namiestnictwie Emila Mikitkę adjunktami powiatowymi przy c. k. galicyjskich urzędach powiatowych.

Z c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 24. kwietnia 1867.

Jego Excel. p. Namiestnik zamianował prowizorycznie lekarzami powiatowymi: Dra. Adolfa Salomona Friedberga dla Jaworowa, Dra. Ferdynanda Długołęckiego dla Nadwórny. Dra. Albina Waligórskiego dla Przemyślan, Dra. Kazimierza Kralczyńskiego dla Łańcuta, Dra. Klemensa Bocheńskiego dla Zbaraża, Dra. Michała Hrebendę dla Grybowa, Dra. Józefa Tugendhat dla Mościsk, Dra. Józefa Steinhausa dla Staregomiasta, Dra. Adama Krzyształowicza dla Doliny i chirurga Władysława Wierzbowskiego dla Żydaczowa.

Z c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Lwów, dnia 24. kwietnia 1867.

Dnia 24go b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został XXVIII. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 68. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 11go kwietnia 1867, o powołaniu w życie prowizorycznego pobocznego urzędu celnego pierwszej klasy w Strassoldo.

Nr. 69. Umowa z 13. kwietnia 1867, zawarta w myśl cesarskiego upoważnienia z dnia 30. czerwca 1866 i 9go kwietnia 1867 między c. k. ministerstwami skarbu i handlu z jednej strony a c. k. uprzyw. Towarzystwem kolei południowej z drugiej strony, względem budowy portu w Tryeście i względem budowy kolei żelaznej z punktu między Kottori i Kanizsa do Barcs i kolei bocznej z Bruck do Leoben.

Nr. 70. Obwieszczenie ministerstwa cesarskiego domu i spraw zewnętrznych z 15. kwietnia 1867, względem wzajemnego przypuszczania austryackich i holenderskich spółek akcyjnych i spółek komandytowych na akcye, z wyjątkiem Towarzystw asekuracyjnych do prowadzenia interesów.

Nr. 71. Obwieszczenie ministerstwa cesarskiego domu i spraw zewnętrznych z 15. kwietnia 1867, względem wzajemnego przypuszczania austryackich i belgijskich spółek akcyjnych i spółek komandytowych na akcye, z wyjątkiem Towarzystw asekuracyjnych do prowadzenia interesów.

Nr. 72. Obwieszczenie ministerstwa cesarskiego domu i spraw zewnętrznych z 15. kwietnia 1867, względem wzajemnego przypuszczania austryackich i rosyjskich spółek akcyjnych i spółek komandytowych na akcye, z wyjątkiem Towarzystw asekuracyjnych do prowadzenia interesów.

Część nieurzędowa.

Z Berlina piszą pod dniem 22. kwietnia: Kwestya luxemburgska jest jeszcze zawsze na porządku dziennym. Każdy się pyta, co z niej wyniknie — wojna czy pojój. Odpowiedź bardzo trudna. Tak, jak rzeczy dziś stoją, zapewne nie tylko my biedni dziennikarze na zapytanie to nie bylibyśmy w stanie odpowiedzieć kategorycznie, ale nawet hr. Bismarck i p. de Moustier sami nie wiedzą dotąd, czy kwestya luxemburgska sprowadzi wojnę i to wojnę europejską, czy też załatwioną będzie na drodze pokojowej. Faktycznych wiadomości w pomienionej sprawie, któreby jakie pewne wskazówki dawały, nie otrzymano tu w tych dniach żadnych, prócz telegramów pokojowych, nadeszłych w wielką sobotę a znanych już naszym czytelnikom. Zaprzeczać jednakże nie można, że stosunki pomiędzy Prusami a Francyą bardzo są naprężone. Kwestya Luxemburgska nadpsuła już dużo krwi tak dziennikarstwu pruskiemu, jak i francuskiemu, lubo organa prasy tak francuskiej jak i pruskiej zgadzają się w tem, że kwestya bieżąca załatwioną jeszcze być może na drodze pokojowej. Telegraficzne biuro Wolffa zaręcza autentycznie, że Prusy nie zbroją się, lubo zkądinąd wiadomą jest, również autentycznie, że wszystko do mobilizacyi jest przygotowanem. Utrzymują tu, że wczoraj i dziś telegrafy tak były zajęte depeszami urzędowemi, iż prywatne telegramy znacznie się zpóźniały. Podczas kiedy gazety tutejsze przeczą wiadomości, jakoby się Prusy zbroiły, twierdzą one, że Francya przysposabia wszystko do wojny, czemu zresztą niektóre dzienniki francuskie bynajmniej nie przeczą. I tak „Patrie“ przyznaje po prostu, że Francya się zbroi i wiele ma jeszcze do uczynienia, ażeby się zrównała pod względem organizacyi wojskowej z Prusami, i że Francya, zanim zrównanie to nastąpi, nie może nic stanowczego przedsięwziąść. Inne paryzkie dzienniki nie życzą sobie wojny, lecz wszystkie bez wyjątku zgadzają się w tem, iż Prusy opuścić powinny fortecę Luxemburg. Więcej drażliwszemi okazują się niektóre gazety tutejsze. I tak np. znany organ feodalnych, „Kr. Ztg.“ pisząc o zatargach pomiędzy Francyą a Prusami, powiada: „Rząd Francyi powinien przedewszystkiem uwzględnić, że Prusy więcej prawa posiadają do fortecy luxemburgskiej, niż Francya. A co się tyczy naszej godności, nie mamy wprawdzie zwyczaju z nią codzień publicznie się chełpić, lecz sądziny, że cesarzowi Francuzów nie powinnoby być obcem, że, jeżeli wedle tamtejszych dzienników „„spadkobierca wielkiego Napoleona nie powinien pozwolić ubliżyć godności Francyi,““ to również, słowo w słowo, i „„wnuk Fryderyka Wielkiego nie zapomni o honorze swego kraju.““ Prosimy przeto usilnie, ażeby tam nieco spokojniej sprawy te roztrząsano. Że rezonowania panów Girardin i towarzyszów nas nie zatrwożą, nie potrzebujemy wypowiadać; lecz powaga Francyi nie zostanie przez to wcale podniesiona.“ Mimo takich przechwałek uważa pomieniona gazeta sytuacyę obecną za groźną. Donosi, że Francya się zbroi na gwałt, że oficerowie francuscy objeżdżają niemieckie kraje nadreńskie, zdejmując plany fortec i ważniejszych punktów strategicznych, że w Ehrenbreitstein przytrzymano oficera, który się oddawał podobnemu niedozwolonemu zatrudnieniu itd. Różne też dziś robią kombinacye pod względem ugrupowania się mocarstw w razie wybuchu wojny. Chodzi tu przedewszystkiem o Austryę. Pewną zdaje się być, że pomiędzy Prusami a Rosyą panuje „entente cordiale.“ podczas kiedyby Prusy z bronią w ręku dobijały się o hegemonię w Europie środkowo-zachodziej, Rosyaby starała się urzeczywistnić dawne swe zamiary na wschodzie, — zabór Carogrodu. Z Francyą w takim razie, wnosząc ze składu świeżo utworzonego gabinetu włoskiego, połączyłyby się Włochy, a wedle nie zupełnie pewnych dotąd wiadomości i państwa skandynawskie, jak Szwecya, Norwegia i Dania. Jasnem jest, że przy podobnem ugrupowaniu mocarstw europejskich zdeklarowanie się Austryi wielką miałoby wagę; od przechylenia się tego mocarstwa na jedną lub drugą stronę, rzeczby można, zawisło rozstrzygnienie kwestyi spornych na korzyść jednej lub drugiej strony. P. Beust zatem, jak się zdaje, jest po drugi raz w krótkim czasie panem sytuacyi. W każdym jego płaszcza spoczywa pokój lub wojna. Tak przynajmniej z dzisiejszych danych sądzić należy. Być może, że już jutro położenie polityczne się zmieni, gdyż w podobnych czasach jedna minuta może zadać kłam wszelkim kombinayom.

Powołanie urlopników w Bawaryi, niby dla mustry z odtylcowemi karabinami, uważać można jako przygotowanie do wojny ze strony niemieckiej, jako odpowiedź na zwołanie urlopników we Francyi. Zdaje się jednak, iż do takowego zwołania urlopników ograniczają się na teraz przygotowania wojenne ze strony Niemiec. Z marynarki pruskiej korwety śrubowe „Hertha“ i „Medusa“ zupełnie już są wyekwipowane, „Ankona“, „Wiktoria“ i „Augusta“, równie jak i bryg „Hela“ do dnia 1. maja uzbrojone być mają. Prócz tego uzbrojona być ma pewna liczba łodzi działowych, cała zaś flota pruska na przypadek wojny wypłynąć ma na morze północne do działania przy obronie brzegów niemieckich.

„Journal des Débats“ wraca znów do kwestyi holenderskiej. Zachcianki pruskie Holandyi, na morzu tak potężnej, nie tylko w Hadze, lecz i w Londynie zwróciły na siebie uwagę, i spowodowały nawet wyraźne reklamacye londyńskiego gabinetu, na które p. Bismark nie omieszkał dać odpowiedź na teraz przynajmniej zaspokajającą. P. Bismark bowiem oświadczyć miał, 1) że Prusy w procesie trawienia, który, jak się p. Bismark wyraził, obecnie odbywają z powodu rozszerzenia swej potęgi, pokoju na kilka lat potrzebują; 2) że nic mają wcale na myśli wcielenia Holandyi do związku niemieckiego gwałtem, że jednak po powszechnem usposobieniu Holendrów spodziewają się, że Holandya wcześniej lub później do związku niemieckiego przystąpi, o którem to przystąpieniu i w innej już stronie mówiono. O sprawie tej miano już mówić w czasie ostatniego pobytu Króla pruskiego w Compiègne, wtenczas jednak przypuszczano wynagrodzenie Francyi za takowe rozszerzenie terytoryum niemieckiego.

W Berlinie głoszono różne wieści zatrważające. Powiadano, że magistrat odebrał polecenie przygotowania stajen na przypadek mobilizacyi armii. i w ogóle żeby wszystkie porobił przygotowania na takową ewentualność. Zapewniano zarazem, iż rozkazy względem mobilizacyi armii wydane już zostały. Jakoż zdaje się, że kwestya luxemburgska wkrótce zadecydowana będzie. Dziennik jeden berliński zapewnia z dobrego źródła, iż rząd pruski oświadczył w miejscach właściwych, iż poza pierwszy maj w niepewności zostawać nie chce.

O stosunkach między Włochami a Prusami pisze „Kölnische Ztg.“: „Od dość dawnego już czasu, mieliśmy wskazówki, że rząd włoski zapomniał o względach wdzięczności, należnej, jak nam powiedziec wolno. Prusom, lubo w równej mierze i my pamiętamy, jak ważną dla Prus ta okoliczność, że Włochy zatrudniały austryacką armię nad Padem i nawet przez odstąpienie Wenecyi nie dały się odwieść od dotrzymania przyjętych względem Prus zobowiązań. Niech nam wolno będzie przypomnieć ową gwałtowną mowę, którą jenerał Lamarmora miał do swych wyborców przeciw Bismarckowi. Niech nam wolno będzie przytoczyć zupełną zmianę kierunku dziennika „Italia“, którego założycielem było ministerstwo Ricasolego, a którego celem była obrona zagranicznej polityki Włoch w obec Europy. Od sześciu tygodni i dawniej jeszcze występował dziennik ten codziennie przeciw Prusom, których przewaga i duma, jak mówił, już jest nieznośną. Temi dniami posunęła się „Italia“ tak daleko, że ogłosiła mniemany list króla Wilhelma, na dowód, że król pruski już pominął wszelkie względy umiarkowania i że sobie boską przypisuje misyę, upoważniającą go do dawania Niemcom i Europie praw i rozkazów. Nie podaliśmy tego listu już z tej prostej przyczyny, bo jego autentyczność niczem nie poręczona, i nic możemy też wdawać się w rozbiór znaczenia, jakie mu „Italia“ przypisuje.

„Słowem, nie możemy już liczyć na wierną przyjaźń Włoch w jakiejkolwiek wojnie musimy raczej pogodzić się z myślą ujrzenia ich po stronie naszych wrogów, chyba, że niezbyt przyjazne dla Francyi usposobienie włoskiego narodu wstrzyma Ratazzego na obranej drodze. Włochy zdają się zbliżać do Austryi i nic pewniejszego nad to, że skoro tylko pierwsze zagrzmi działo, Austrya zrzuci maskę, zostawiając Prusom do wyboru: czy chcą postradać zabytki zeszłorocznej wojny, czy też Austrya ujrzeć w szeregach swych wrogów. Mówią wprawdzie: „„Wiele nieprzyjaciół — wiele zaszczytu!““ Ale cały świat obruszyć przeciwko sobie — to zaiste nie było dotąd polityki ideałem! Nie pojmujemy więc, czemu rząd pruski, nie wykonawszy dotąd postanowień artykułu V. traktatu pragskiego, gwałtem tego chcieć się zdaje, aby i Dania, Szwecya i Norwegia przyłączyły się do naszych wrogów.“

Jak się pokazuje, spór Anglii z Hiszpanią zdaje się być bliskim załatwienia. Przynaj-

mniej co do statku „Queen Victoria“ nie ulega wątpliwości, że Hiszpania przystaje na żądania angielskiego gabinetu o tyle, iż zabranie pomienionego okrętu uznaje za nieprawne. Times widzi już w tem oświadczeniu rządu hiszpańskiego pewną rękojmią pojednania, lubo lord Stanley wymagał nie tylko wydania statku wraz z ładunkiem, ale i wynagrodzenia dla kapitana i załogi, oraz i formalnego przeproszenia, a co do ostatnich punktów jeszcze gabinet królowej Izabelli oświadczenia stanowczego nie przesłał. Prócz tego pozostaje jeszcze sprawa okrętu „Tornado“ do załatwienia.

Listy z Paryża potwierdzają, iż każdy pułk piechoty pomnożony będzie o dwie lub trzy kompanie. Mają to być kompanie strzeleckie, przydzielone do każdego batalionu, a złożone z najlepszych strzelców. O artyleryi donoszą, że liczba dział o czwartą część pomnożona być ma przez oddanie ludzi i koni z bateryi już egzystujących. Bataliony zakładowe wzmocnione być mają dwoma kompaniami nowo uformować się mającemi, tak, iż bataliony te nie już z czterech kompanii jak dotąd, lecz z sześciu składać się będą. Wynika z tego, co „Spectateur Militare“, pierwszy i urzędowy dziennik fachowy francuski, powiada, iż na przypadek przywrócenia ruchomej gwardyi narodowej, nie idzie wcale o przydzielenie jej do czwartych czyli zakładowych batalionów, lecz o uformowanie stu a nawet 200 nowych batalionów. Również wynika tak z podań tego dziennika jak i z mowy innych organów rządowych, iż gdyby do wojny przyjść miało, nie zapomniano o uformowaniu projektowanej rezerwy armii, lecz że i owszem na przypadek wojny zwołanie takowego pospolitego ruszenia przyspieszone będzie.

„La France“ daje do zrozumienia, iż rząd francuski przyjmuje taktykę hr. Bismarka, ktory mało żąda a wiele bierze. Rząd francuski na przykład mógłby domagać się odstąpienia Luxemburga, wydanie północnego Szlezwiku Danii, zniesienia traktatów z południowemi Niemcami, ewakuacyi Moguncyi, mógłby dotknąć wielu innych jeszcze kwestyi. Hr. Bismark możeby odpowiedział: Zobaczymy kto mocniejszy.

Hr. Bismark starałby się usunąć te kwestye, lecz jest jeszcze w Europie naród, w obec którego rzeczy nie dadzą się tak łatwo usunąć jak w obec Danii.

„La Patrie“ nie sądzi żeby rząd izbom przy rozpoczęciu przerwanych posiedzeń, wyjaśnienia jakie dać mógł. Obecny stan negocyacyi tego nie dozwala.

„Patrie“ mówiąc o artykule „Nordd. Allg. Ztg.“ sądzi jak „France“, iż takowy nie jest wyrazem idei rządu pruskiego. W razie przeciwnym idea takowa wystawiłaby na niebezpieczeństwo dzieło z 1866 r.

„Patrie“ tłumaczy zakupno koni przez rząd francuski tem, iż sprzedano 8000 koni mexykańskiego korpusu expedycyjnego.

„Le Gironde“, dziennik w Bordo wychodzący, pisze: W skutek niedostatecznego kompletu w pułkach minister wojny pod dniem 11. kwietnia postanowił zawiesić prawo wykupu przy armii czynnej i przy rezerwie. Z tych powodów 20.000 koni u rolników na przechowaniu będących napowrót odebrane zostały.

Do wiedeńskiej „Presse“ piszą z Włoch: Według wszelkiego podobieństwa do prawdy Ratazzi i podczas obecnego swego ministeryum walczyć będzie z Garibaldim względem Rzymu. Wyraźne oświadczenie ministra dowodzi, iż w razie potrzeby nie ulęknie się on drugiego Aspromonte. Na teraz wydano surowe rozporządzenie, żeby granice państwa papiezkiego strzeżone były przed wszelkim napadem. Korpus obserwacyjny nad granicą został wzmocniony, śledzą wszędzie tajnych przesełek, i w rzeczy samej złowiono kilka skrzyń z sztyletami, bronią i proklamacyami. Co do polityki zewnętrznej, dzienniki, z wyjątkiem organów demokratycznych, zrobiły zwrot w duchu skłonności Ratazzego, przychylnych dla Francyi.

O kwestyi wschodniej pisze „Times“: Im bardziej się posuwamy ku centrum państwa tureckiego, tem trudniej usunąć nieruchomego Turka, którego zniszczyć nie można. Sułtan nie chce słyszeć o żadnej koncesyi. Cały wpływ Francyi, Austryi, Rosyi i Prus nie zdołał wydobyć Kandyi z rąk jego. Odtąd Grecy nic na nim nie wymogą, jeno to, co siłą broni wydrzeć mu zdołają, a jasnem jest jak słońce, że sama pięść grecka nie wiele wskóra. Bez wmięszania się obcych mocarstw nie widzimy, dlaczegoby kwestya wschodnia do czasu nieoznaczonego odroczona być nie mogła. Gdyby kwestya luxemburgska jak łatwo stać się może, doprowadziła do wojny między Francyą a Niemcami, w takim razie spór grecko-turecki odegrałby rolę swoją między aktami. Lecz dopóki pokój nad Renem panować będzie, zazdrość wzajemna, neutralizująca Francyę i Niemcy, tego dokaże, iż kwestya wschodnia utrzyma się w pewnym stanie oscyllacyi, który z czasem w stały pokój zamienić się może.

Powstanie na wyspie Kandyi nie może być uważane jako stłumione. Wojsko tureckie maszeruje wprawdzie po całej wyspie według upodobania, nie natrafiając na żaden opór, krom w powiecie Solinos. Lecz jak tylko wojsko opuści jakie miejsce na zachodniej stronie wyspy, powstanie znów się podnosi. Nawet w pobliżu Kanei pokazują się niekiedy powstańcy, a w górach Omalo, o dzień marszu od stołecznego miasta, usadowiła się znaczna liczba powstańców. Grecki parowiec „Arcadi“ przywozi prawie co tydzień ładunek żywności, amunicyi i ochotników. Turcy mają nadzieję, że następca Mustafy Baszy szczęśliwszy będzie w pokonaniu powstania. Jak ateński korespondent „Timesa“ donosi, Mustafa Basza wcale się nie popisał. Hussein Basza ma reputacyę tęgiego żołnierza. Prócz tego przybyć ma na wyspę Kandyę Omer Basza z 3000 wojska, żeby w morze wrzucić naczelników powstańców Zimbrakakisa i Koroneosa, i chociaż na pozór uspokoić wyspę. Porta otomańska sądzi albowiem, iż stłumienie powstania byłoby najlepszą odpowiedzią na rady pięciu wielkich mocarstw, — Francyi, Rosyi, Austryi, Prus i Włoch — a po wodzu tak czynnym, jak Omer Basza spodziewać się tego może. Militarne operacye w Tesalii i Epirze, piszą pod dniem 11go b. m., żadnego nie mają znaczenia. Zbrojne bandy, których powstańczemi zwać nie można, a które nie są przecież złożone z rozbójników, pokazują się w różnych miejscach nad granicą grecką. Bandy te składają się zwykle z 300 bohaterów, a przeciwko nim stoją 3000 Turków, bo liczby te zawsze wielkie robią wrażenie na umysłach w Grecyi. Trzysta bohaterów przypominają Spartanów w Termopilach a 3000 niewiernych przypominają bezbożnych pisma świętego: „w owym dniu padło ich do 3000.“ Na wspomnienie zasługuje tylko pochód Kiriakisa z 300 ludźmi do tesalskiego powiatu Armiro; nie znalazłszy żadnych zwolenników Kiriakos przemknął się z swemi ludźmi ku Gurze, oczekując w silnem położeniu przybycia Turków. Było już kilka potyczek, w których każda strona zwycięztwo sobie przypisuje. W końcu Kyriakos cofnie się ku granicy greckiej, o kilka tylko mil oddległej. Według telegraficznych doniesień chrześcianie w Demokos chwycić mieli za broń i spalić kilka wsi tureckich.

O przebiegu układów pomiędzy Stanami Zjednoczonemi a Rosyą donoszą tu z Nowego Jorku, że pierwszą myśl tej transakcyi podał gabinet washingtoński, ofiarując Rosyi za jej amerykańskie posiadłości 7 milionów dolarów. Rosyjski poseł doniósł o tej propozycyi telegrafem cesarzowi, który przesłał odpowiedź odmowną. Rząd Stanów Zjednoczonych postąpił jeszcze o $^1/_4$ miliona i ofiarował gotową zaraz zapłatę, a Rosya przystała na takie warunki. Spisano niebawem ugodę a nazajutrz (30. marca) przedłożono ją prezydentowi, po południu senatowi, który zebrał się do powzięcia uchwały dnia 1. kwietnia i ugodę potwierdził. W jednym z paragrafów wstępnych powiedziano, że głównym celem tej ugody jest utrwalenie przyjaźnych stosunków pomiędzy Rosyą a Stanami Zjednoczonemi.

Kronika.

(Koń spłoszony.) Bryczka jednokonna przejeżdżała przedwczoraj ulicą piekarską, koń spłoszony widokiem dwóch wielbłądów pasących się w ogrodzie hr. Baworowskiego rozbiegał się i popędził w miasto. Dopiero na Syxtuskiej ulicy zatrzymał go jakiś żołnierz przy pomocy drugiego człowieka.

(Nieostrożny woźnica.) Na placu krakowskim d. 23. b. m. dorożkarz pędząc z pospiechem przejechał przechodzącą kobietę. Oddano ją do szpitalu a dorożkarza uwieziono.

(Kradzież w sklepie.) Pewna osoba w przyzwoitem ubraniu odwiedzała przedwczoraj liczne sklepy w gmachu teatralnym. Kazała sobie pokazywać rozmaite towary, a przy tej sposobności pomniejsze przedmiota chowała do kieszeni. Schwycono ją nakoniec na gorącym uczynku i oddano do policyi, gdzie jak się pokazało, wcale niedawno była karana za kradzież.

(Zwłoki ze stawu wydobyte.) D. 24. b. m. wydobyto ze stawu pełczyńskiego zwłoki młodej osoby, która przed czterema tygodniami opuściła dom rodzicielski nie zostawiwszy o sobie żadnej wiadomości.

(Ogień w kominie.) Przez zbyteczne zapalenie w piecu w kancelaryi Towarzystwa muzycznego d. 23. b. m. powstał ogień w kominie, który jednak straż ogniowa natychmiast ugasiła.

(Pożary.) W Niepołomicach w powiecie Bocheńskim d. 8. b. m. spalił się dach na jednym z domów; dom był zaasekurowany, przyczyna pożaru niewiadoma. W Jadownikach w pow. brzeskim d. 10. b. m. spalił się dom włościański z zapasami zboża wartości 200 zł., ogień miał powstać przez nieostrożność. W Przewłoce w pow. buczackim d. 15. b. m. spaliła się stajnia dworska, także w skutek nieostrożności.

(Cholera i ospa.) Czytamy w warszawskiej „Gazecie Lekarskiej,“ w 3 posz., 37 t. Archiwu Virchowa, znajduje się zajmujące spostrzeżenie Dr. H. Otto z Buckau pod Magdeburgiem, uczynione nad cholerą. Autor zestawiwszy panujące od 1830 r. epidemie cholery, dostrzegł że każdy jej wybuch był poprzedzony epidemią ospy i że natężenie epidemii cholerycznej było w prostym stosunku do epidemii ospowej. Tak się dziać miało i obecnie. W Buckau, przedmieściu Magdeburga, liczącem 8000 ludności, epidemia ospy trwała od grudnia 1865 r. do lipca 1866 r. Zachorowało na nią 200 osób, z których 35 umarło. Następnie we wrześniu 1866 r. pojawił się pierwszy wypadek cholery. Do 10. października zapadło na nią 550 osób, z tych 160 umarło. Za zaraźliwością cholery, zdaniem autora, silnie przemawia ta okoliczność, że choroba najwięcej się srożyła w familiach osób cholerą dotkniętych, szczególniej zaś zmarłych na tę chorobę. Kiedy na cholerę zachorowywała jedna z osób należących do familii, sypiającej w jednem łóżku, to cholera ta nie oszczędzała ani jednej z reszty osób. Często także zapadały na nią osoby stykające się z uległemi epidemii. Z osób, które przed epidemią cholery przebyły ospę naturalną, wietrzną lub były rewakcynowane, żadna je nie zachorowała na cholerę, pomimo, że otaczające osoby ulegały tej chorobie, a nawet umierały na nią. Fakt ten jest tem ważniejszy, że stwierdzony został na 500 osobach, którym podczas ostatniej epidemii ospowej powtórnie ospa zaszczepianą została jako środek zapobiegający. Dr. Otto wyprowadza ztąd następujące wnioski: 1) że pomiędzy ospą i cholerą musi istnieć jakiś bliższy związek, na poparcie którego może być użyty i ten fakt, że u wyzdrawiających po cholerze spostrzegł ospę wietrzną, i 2) że szczepienie krowianki jest najpewniejszym środkiem zapobiegającym od cholery. Co się tyczy szczepienia roztworu kwasyi, w celu ochraniania od cholery, to dr. Otto uważa takowe za bezskuteczne.

(Trzęsienie ziemi.) Donosiliśmy już o trzęsieniu ziemi w Mytilenie. Według późniejszych wiadomości trzęsienie ziemi zniszczyło tam przeszło 30 wsi, przyczem 3000 ludzi poniosło śmierć, lub zostało kalekami. Internuncyatura austryacka wysłała na miejsce urzędnika p. Strautz, z poleceniem niesienia pomocy zwłaszcza austryakom. Udał się on najprzód do wicekonzula austr. Dr. Barbigli i zastał go w ogrodzie otoczonego rodziną i mnóstwem nieszczęśliwych. W ogóle mieszkańcy austryaccy doznali tego samego losu co reszta ludności. Nie tylko pozbawieni są schronienia, ale nadto opłakują stratę krewnych, którzy pod gruzami zginęli. P. Strautz zarządził budowę baraków i zaopatrzył ziomków w żywność itd. Gubernator wyspy dopomagał mu skutecznie i przyjmował go jak najlepiej.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

R. **Lwów**, 24. kwietnia. (Sprawozdanie tygodniowe.) Po niezwykłej niepogodzie nastąpiło ciepło, które dochodzi w cieniu do + 14° R. D. 22. kwietnia padał deszcz przez 12 godzin bez przerwy. Zasiewy wiosenne rozpoczęły się już w całym kraju. Stan zasiewów ozimych nie jest wszędzie zupełnie zadawalniający.

Handel towarowy ciągle bardzo jest ożywiony, podobnie jak w poprzednich miesiącach, do czego przyczynia się głównie kolej lwowsko-czerniowiecka, dowożąca wiele artykułów. Przewiezione przez Lwów wiele powozów z fabryk wiedeńskich przeznaczonych po większej części do Jas, i bryczki z Nowego Tyczyna odchodzą przez Lwów do Czerniowiec. Zmniejszył się dowóz towarów kolonialnych, natomiast nadeszło wiele manufaktów, drukowanych perkalów, batystów, kottonów i towarów białych, tudzież towarów wełnianych z fabryk berneńskich. Znaczna część tego wywiezioną została do Księstw Naddunajskich. Kupcy użalają się na brak odbytu na delikatniejsze towary modne. — Jaja są ciągle poszukiwane do Prus, natomiast ustał popyt na naftę galicyjską. Zresztą dnie ostatnie nie mogą być miarą ruchu handlowego w ogólności z powodu świąt chrześciańskich i izraelickich.

W handlu zbożowym dowóz jest znaczny na rachunek dawnych umów, zresztą odbyt słaby, kupcy bowiem są w obawie że w skutek wypadków politycznych nastąpi zamknięcie granicy francuskiej od strony Prus, a ponieważ zboże galicyjskie odchodzi do Manheimu a ztąd do Francyi, przeto sytuacya teraźniejsza wywiera szkodliwy wpływ na handel zbo-

żowy. Jak zwykle przed ważnemi wypadkami politycznemi, tak i teraz. Galicya, pomimo wszystkich tych chwilowych trudności, zajmuje w handlu zbożowym jedno z główniejszych stanowisk, i jako targowica pierwszego rzędu utrzymuje zupełną swoją samodzielność. Z powodu świąt odbyt był więcej ograniczony, można jednak być pewnym, że wywóz do Prus, przy ciągłym podnoszeniu się agia na srebrze, potrwa przez czas dłuższy. Pszenica ciągle najwięcej poszukiwana równie jak w poprzednich miesiącach, odchodzi do Wrocławia, Berlina i Manheimu. Przez rogatki lwowskie przewieziono w ostatnim tygodniu około 5000 korcy pszenicy, i po większej części odstawiono na kolej. Ceny podniosły się znowu i płacono celniejsze gatunki korzec 170 ℔ po 11 złr. 15 do 25 c. Cięższe gatunki jęczmienia były poszukiwane i płacono korzec 143 ℔ po 5 złr. 50 do 60 c. Na żyto jest odbyt do Prus po 7 złr. za korzec 160 ℔ w wielkich partyach. Popyt na owies i wywóz tego artykułu do Prus zaczyna się ożywiać. Z targowic Galicyi zachodniej wywożą ten artykuł w wielkiej ilości do Prus po 3 złr. do 3 złr. 10 c. za korzec wagi 100 ℔.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: Bochnia: pszenica 170 ℔ 12 złr. 15 c., jęczmień 142 ℔ 7 złr. 20 c., żyto 160 ℔ 8 złr. 45 c., owies 100 ℔ 3 złr. 90 c. Pomimo świąt odbyt na pszenicę i owies ożywiony, na żyto przy cenach niezmiennych, słaby, na jęczmiem nie ma odbytu. Tarnów: pszenica 170 ℔ 12 złr. 25 c., jęczmień 138 ℔ 6 złr. 28 c., żyto 160 ℔ 8 złr. 45 c., owiec 100 ℔ 3 złr. 80 c. Na pszenicę i owies znaczny odbyt do Prus, ceny idą w górę. Dębica: pszenica 171 ℔ 11 złr. 90 c., jęczmień 140 ℔ 6 złr. 35 c., żyto 160 ℔ 8 złr. 35 c., owies 100 ℔ 3 złr. 75 c. Odbyt znaczny na wszystkie gatunki zboża, ceny poszły w górę. Sędziszów: pszenica 170 ℔ 12 złr., żyto 160 ℔ 7 złr. 90 c., jęczmień 140 ℔ 6 złr. 20 c., owies 98 ℔ 3 złr. 60 c. Popyt ożywiony na pszenicę i owies, na żyto i jęczmień mniejszy. Rzeszów: pszenica 170 ℔ 11 złr. 90 c., żyto 161 ℔ 8 złr. 27 c., jęczmień 140 ℔ 6 złr. 12 c., owies 100 ℔ 3 złr. 45 c. Ceny pszenicy i jęczmienia podnoszą się przy znacznym popycie. Przemyśl: pszenica 169 ℔ 11 złr., żyto 138 ℔ 6 złr. 95 c., jęczmień 136 ℔ 5 złr. 40 c., owies 98 ℔ 2 złr. 70 c. do 3 złr.

Bydła rzeźnego i opasowego wywieziono w tygodniu ubiegłym z Galicyi przez Kraków 1400 sztuk, do Lipnika i Florisdorf. Ruch na kolei czerniowieckiej ożywił się bardzo w ostatnich 14 dniach: tak bydła jak i zboża przewieziono bardzo wiele.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Paryż, 25. kwieinia. „Monitor" wieczorny donosi: Minister wojny postanowił, ażeby w głównych miastach kantonalnych odbyła się musztra żołnierzów rezerwy. Z końcem kwietnia powołani są do pułków żołnierze z czterech klas, począwszy od r. 1860.

„Etendard" oświadcza: Prusy powinny ustąpić z Luxemburga jak tego żądają mocarstwa neutralne. Co do przyszłego przeznaczenia Luxemburga Francya zupełnie jest bezinteresowną. Staraniem Francyi jest ażeby Niemcy co do Luxemburga i Holandyi nie przekroczyły swoich granic.

„France" w gwałtownym artykule przeciw dziennikarstwu pruskiemu powiada: Ponieważ związek niemiecki został rozbity, przeto każde państwo odzyskało napowrót zupełną swobodę i autonomię. Ambicya jednak i próżność niedają przystępu prawdzie.

Ostatnia poczta.

Berlin, 24. kwietnia. „Prov. Corr." pisze: Wiadomości o środkach wojskowych zarządzonych przez Prusy z powodu kwestyi luxemburgskiej są zupełnie bezzasadne. Pomimo doniesicń o przygotowaniach wojskowych we Francyi zostających w związku z kwestyą luxemburgską, rząd pruski nie widział się spowodowanym przedsiębrać kroki, któreby sprzeciwiały się nadziei utrzymania stosunków pokojowych z Francyą.

Hr. Bismark powrócił z wycieczki do Pomeranii i ma osobiście zagaić sejm.

Berlin, 24. kwietnia. Z autentycznego źródła zapewniają, że wszystkie pogłoski o zmobilizowaniu artyleryi i jej gotowości do boju są bezzasadne.

„Börsen Ztg." dowiaduje się, że austryacka nota pośrednicząca została wręczona w wielki piątek.

Konstantynopol, 24. kwietnia. Półurzędowa „Turquie" jest upoważniona zaprzeczyć doniesieniom paryskiej „Liberté" o ciągłem trwaniu powstania na Krecie i w Epirze. Omer Basza ma właśnie zniszczyć ostatnie szczątki powstania kandyjskiego.

(Telegram „Czasu.")

Paryż, 24. kwietnia w nocy. „La France" stwierdza jednozgodność opinii publicznej przeciw polityce pruskiej. Rząd francuski będzie miał cały kraj za sobą. „La Patrie odpiera twierdzenie „Gazety krzyżowej", jakoby Prusacy mieli prawo pozostania w Luxemburgu; Luxemburg nie jest bowiem ziemią niemiecką. We Francyi nie ma już weale stronnictwa, lecz tylko jeden naród, który w dniu niebezpieczeństwa tworzyć będzie jedną armię. „Monitor wieczorny" wyraża z najwyższą sympatyą zadowolenie swoje z wewnętrznego ustalenia się Austryi, i mówi: Europa którą obchodzi pomyślność Austryi, jako jednego z istotnych głównych warunków równowagi, musi przyjąć ten pożądany rezultat z zadowoleniem. „Monitor" stwierdza jednozgodność północnych powiatów Szlezwiku, jako duńskich, w żądaniu złączenia się napowrót z Danią. „Constitutionnel" prostuje przeciw podejrzywaniu, jakoby Francya pragnęła wojny, i twierdzi, że Prusy nie mogą mieć interesu w zajmowaniu bądź co bądź wojskiem swem kraju niezawisłego. Rząd francuski nie zmierza do wojny, a nawet teraz, gdy kwestya luxemburgska stała się europejską, Francya trzyma się na uboczu, aby nie przeszkadzać akcyi pokojowej mocarstw. Francya pragnie pokoju, lecz nie lęka się wojny; kładzie wszelako nacisk na to, aby nie zachodziła żadna wątpliwość co do jej pokojowych zamiarów.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 25. kwietnia.

Hotel europejski: PP. Kozłowiecki C., z Majdanu. — Małachowski S., z Tarnopola. — Tyszkowski Antoni, z Kolna.

Hotel Langa: Kremer Rud., c. k. nadr. finans., z Krakowa.

Hotel angielski: Hr. Dzieduszycki Wacław, z Medowa. — Bartmański Felix, z Tadania. — Tergonde Fr., z Ulucza.

Hotel Kuhna: Mierzyński Rafał, z Barylowa. — Urbański Felix, z Iskrzyni.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 25. kwietnia.

PP.: Nadermann Józef, c. k. pens. przeł. pow., do Rohatyna. — Vilas Emanuel, c. k. porucznik, do Złoczowa. Kriegshaber Alojzy, do Sopoża. — Marmorosz Józef, do Karowa. — Pieńczakowski Stan., do Pielawy. — Serwatowski Maciej, do Rajtarowiec. — Serwatowski Teodor, do Bucniowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 25. kwietnia.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
	'''				
7. god. zrana	325.58	+ 8.6	81.8	pol.-z sł.	2
2. god. po poł.	324.68	+ 15.2	57.6	„ „	8
10. god. wiecz.	324 49	+ 10.6	72.3	„ „	0

TEATR.

Dziś (przed. polskie) „**Dziecię szczęścia**", komedya w 5 aktach z niemieckiego.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 25. kwietnia.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	6	28	6	36
Dukat cesarski	„	6	33	6	41
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	93	11	12
Rubel srebrny rosyjski	„	2	04	2	10
„ papierowy rosyjski	„	1	71	1	73
Talar pruski	„	1	99	2	03
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	76	22	77	08
„ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	80	05	81	05
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	65	33	66	75
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	66	27	67	30
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		191	33	198	—
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		164	33	168	67

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 23. kwietnia.

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)

	pien.	towar.
5% pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	66 80	67.20
od kwiet. do października po 5%	66 60	66.80
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	76.50	77 50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	80 50	81.50
Metaliki po 5%	55.90	56.10
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	131.50	132 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	130 —	131.—
Przez. do wyl. z r. 1854	70.50	71.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	77 20	77 40
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	83 —	83 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	67 80	68.—
Renty Como po 42 lir. aust.	17.—	17.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	—.—	87.—
Czech	88.—	89.—
Węgier	67 50	68 50
Galicyi	65.—	66.50
Siedmiogrodu	63.50	64.—
Bukowiny	63 50	64.—
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	97.—	98 —

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	690.—	692.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	152 50	153.—
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	587.—	590.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	88.—	88.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1585.—	1590.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	182 50	183.50
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	178 —	180.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	124.50	125 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	198 50	199.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	169 50	170 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	454.—	456.—

3. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% (za 100 zł.)	89.—	89.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	—.—	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5^1/_2$%	85.50	86.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	104.—	105.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	92.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.—	90.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	97.50	98.50

5. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	117.50	118.50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	85.—	87.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	112.—	115.—
„ „ po 50 zł. w. a.	51.—	52.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	25.—	26.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.—	90.—
Salma „ 40 „ „	30.—	31.—
Palfiego „ 40 „ „	24.—	25.—
Clarego „ 40 „ „	25.—	26.—
St. Genois „ 40 „ „	22.50	23.50
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	20.50	21.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.25	14.75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	11.50	12.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	112.75	113.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	113.—	113 50
Hamburg za 100 M. B.	99.75	100 —
Londyn za 10 ft. szt.	134.25	134.75
Paryż za 100 fr.	53.40	53 50

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.33	6.35
detto. pełnej wagi	6.33	6.35
Korona	18.15	18.25
20frankówka	10.74	10.75
Rosyjski imperyał	11.—	11.05
Talar związkowy	1.98	1.99
Srebro	132.—	132 50
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 36 c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 25. kwietnia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	55	80
5% pożyczka narodowa	66	70
Losy z 1860 roku	76	80
Akcye banku wiedeńskiego	692	—
„ „ kredytowego	150	80
Londyn, 10 funtów szterlingów	134	90
Srebro	133	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	38

DZIENNIK URZĘDOWY.

(432)

Kundmachung.

Nr. 1315. Am 30ten April 1867 um 9 Uhr Vormittags wird die Verlosung der Schuldverschreibungen der Grundentlastungsfonde für das Großherzogthum Krakau, für das Verwaltungsgebiet Krakau und für das Verwaltungsgebiet Lemberg im Amtslocale der k. k. Statthalterei (Głowacki'schen Haus Nr. $98^{4}/_{4}$) Łyczakower Gasse) stattfinden.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Statthalterei als Grundentlastungsfonds-Direction.

Lemberg, am 23. April 1867.

Obwieszczenie. (1)

Nr. 1315. W dniu 30go kwietnia 1867 r. o 9tej godzinie przed południem odbędzie się losowanie obligacyi funduszów indemnizacyjnych dla Wielkiego Księstwa Krakowskiego, dla Galicyi zachodniej i dla Galicyi wschodniej w lokalu c. k. Namiestnictwa (dom Głowackiego pod Nr. $98^{4}/_{4}$ przy ulicy Łyczakowskiej).

Co się do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. Namiestnictwa jako Dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych.

Lwów, dnia 23. kwietnia 1867.

(783) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nro. 380-Pr. Zur Bewerbung um die bei dem Tarnopoler k. k. Kreisgerichte mit dem Gehalte von 1470 fl., eventuell von 1260 fl. verbundene Kreisgerichtsrathsstelle wird der Concurs ausgeschrieben.

Bewerber haben ihre nach den Bestimmungen der §§. 16, 17, 19 u. 22 des a. h. Patentes vom 3. Mai 1853, Nr. 81 R. G. B. verfaßten und belegten Gesuche binnen 4 Wochen von der dritten Einschaltung dieses Aufrufes in die Wiener Zeitung beim Präsidium des erwähnten Gerichtes einzubringen und darin auch die Kenntniß der Landessprachen darzuthun.

Disponible l. f. Beamten haben überdies nachzuweisen, in welcher Eigenschaft, mit welchen Bezügen und von welchem Zeitpunkte an sie in den Stand der Verfügbarkeit versetzt worden sind, endlich bei welcher Casse sie ihre Disponibilitätsgenüsse beziehen.

Vom k. k. Kreisgerichts-Präsidium.

Tarnopol, am 23. April 1867.

(785) **Vorladung.** (1)

Nro. 2982. Nachdem am 12., 14 und 15. Februar 1867 beim k. k. Postamte am Bahnhofe in **Krakau** fünf Packete mit kais. öster. Silbersechsern, und zwar à $17\frac{13}{100}$ ℔ von 465 fl., $15\frac{40}{100}$ ℔ von 500 fl., $23\frac{10}{100}$ ℔ von 700 fl., 14 ℔ von 450 fl. und $12\frac{65}{100}$ ℔ von 400 fl.; zusammen im Betrage von 2515 fl., Sage! Zweitausend fünfhundert fünfzehn Gulden öst. Währ. wegen versuchter Ausfuhr ins Ausland beanständet wurden und der Aufenthaltsort des Aufgebers dieser Sendung **B. Kaskel** unbekannt ist, so wird Jedermann, der einen Anspruch auf diese Silbersechser geltend machen zu können glaubt, aufgefordert, binnen Neunzig Tagen, vom Tage der Kundmachung der gegenwärtigen Vorladung an gerechnet, in der Amtskanzlei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in **Krakau** zu erscheinen, widrigens, wenn dieses unterbleiben sollte, mit der angehaltenen Sache den Gesetzen gemäß verfahren werden wird.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Krakau, am 18. April 1867.

(753) **Einberufungs-Edict.**

Nro. 15988. Der nach Lemberg zuständige Abraham Schlifke, welcher sich seit Jahren unbefugt außer den k. k. öster. Staaten aufhält und troß der unterm 24. Jänner 1865 Nr. 3555 erlassenen Edictaleinberufung seinen unbefugten Aufenthalt im Auslande fortsetzt, wird hiemit aufgefordert, binnen Einem Jahre von der Einschaltung dieses ersten Einberufungs-Edictes in der Landeszeitung zurückzukehren und seine Rückkehr zu erweisen, widrigens gegen denselben das Verfahren wegen unbefugter Auswanderung nach dem kais. Patente vom 24. März 1832 eingeleitet werden müßte.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 6. April 1867.

Edykt powołujący.

Nro. 15988. Przynależnego do Lwowa Abrahama Schlifke, który od kilku lat przebywa zewnątrz c. k. państw austryackich i pomimo wydanego pod dniem 24. stycznia 1865 Nr. 3555 edyktu wzywającego przedłuża bezprawny swój pobyt za granicą, wzywa się niniejszem, ażeby w przeciągu jednego roku od umieszczenia tego pierwszego edyktu powołującego w dzienniku krajowym powrócił i z powrotu swego się wykazał, gdyż w przeciwnym razie musianoby wytoczyć przeciw niemu postępowanie za bezprawne wychodźtwo podług cesarskiego patentu z 24. marca 1832.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 6. kwietnia 1867.

(750) **III. Einberufungs-Edict.**

Nro. 19453. Die nach Lemberg zuständigen drei Brüder: Leiser Moses zw. N., Benjamin Chaim zw. N. und Salamon Benisch, welche sich unbefugt außer den öster. Staaten aufhalten und der unterm 27. October 1865 Z. 51191 und 1. Februar 1866 Z. 5150 erlassenen Aufforderung zur Rückkehr nicht Folge geleistet haben, werden hiemit zum dritten Male aufgefordert, heimzukehren und ihre Rückkehr längstens binnen drei Monaten zu erweisen, widrigens gegen dieselben das Verfahren wegen unbefugter Auswanderung nach dem A. h. Patente vom 24. März 1832 eingeleitet werden wird.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 9. April 1867.

III. Edykt powołujący.

Nro. 19453. Przynależnych do Lwowa trzech braci: Leizora Mojżesza dw. im., Benjamina Chaima dw. im. i Salamona Lemischa, którzy bez pozwolenia przebywają za granicami c. k. państw austryackich i dotąd nie uczynili zadość edyktom wzywającym ich do powrotu z 27. października 1865 l. 51191 i z 1go lutego 1866 l. 5150, wzywa się niniejszem po raz trzeci, ażeby powrócili do rodzinnego kraju i najdalej w przeciągu trzech miesięcy powrót swój udowodnili, gdyż w przeciwnym razie wytoczone będzie przeciw nim postępowanie za bezprawne wychodźtwo podług najwyższego patentu z 24. marca 1832.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 9. kwietnia 1867.

(754) **Edikt.** (1)

Nr. 508. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Podgórze wird hiemit bekannt gemacht, es sei auf Ansuchen der Krakauer k. k. Finanz-Procuratur Namens der Gemeinde Bierzanów um Amortisirung, hinsichtlich des angeblich in Verlust gerathenen vom Podgórzer k. k. Steueramte unterm 11ten Juni 1864 zur Zahl 443 ausgestellten Empfangsscheines über die auf die Gemeinde Bierzanów lautende Staatsschuldverschreibung vom 1. November 1829 Zahl 4068 pr. 400 fl. 74 4/8 kr. — in die Ausfertigung eines Amortisirungs-Edictes gewilligt worden.

Der gegenwärtige Inhaber dieses Empfangsscheines wird daher aufgefordert, solchen längstens binnen 1 Jahre beizubringen, und seinen vermeintlichen Anspruch darauf geltend zu machen, widrigens nach fruchtlosem Ablauf dieses Termins dieser Empfangsschein für rechtsunwirksam erklärt werden, und Aussteller nicht verpflichtet sein würde, hierauf Rede und Antwort zu geben.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Podgórze, am 22. Februar 1867.

(764) (3)

Licitations-Kundmachung.

Nr. 3077. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stryj wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß in der Amtskanzlei des Cameral-Wirthschaftsamtes in Dolina an den nachbenannten Tagen eine Licitation zur Veräußerung der Propinationsgerechtsame in den bezeichneten Ortschaften der Cameralherrschaft Dolina nach einzelnen Sectionen, sodann nach Sectionsgruppen und endlich für das ganze Object abgehalten werden wird, und zwar laut nachstehenden

Ausweis.

Sections-Nr.	Name der Ortschaften, deren Propinations-Gerechtsame im öffentlichen Concurrenzwege der Versteigerung ausgeboten wird.	Zu derselben gehören: Gebäude	Baugrund: Joch	Baugrund: Klftr	Ausrufspreis in öst. Währ.: fl.	kr.	Tag der Licitation: einzelner Sectionen	Tag der Licitation: Hauptgruppe und in concreto	Anmerkung
1	Rachin	Einkehrhaus sammt Stallung	.	311	2496	72			Offerten sind längstens bis 12. Mai 1867 6 Uhr Abends bei der Licitations-Commission in Dolina zu überreichen. Jeder Kauflustige ohne Unterschied des Glaubensbekenntnisses kann bei Erlag des 10%tigen Vadialbetrages an diesem Kaufgeschäfte sich betheiligen. Die näheren Licitationsbedingnisse können bei der Licitations-Commission in Dolina eingesehen werden.
2	Słoboda und Trościaniec	Einkehrhaus sammt Stallung im letzteren Orte	.	1162	4540	17	Am 13. Mai		
3	Mizuń	Einkehrhaus sammt Stallung		428	6668	92	Vormittags		
4	Kalna	—	.	361	1434	.			
5	Nowosielica wyżna und niżna . . .	mit je 1 Wirthshaus	.	1284 928	3327	14			
6	Nowoszyn	—	.	.	1715	70			
7	Jakubów, Sułukow und Jaworów . .	—	.	152	4802	70			
8	Strutyn niżny	Einkehrhaus sammt Stallung	11	124	4896	20			
9	Raków, Nadziejów und Hoffnungsau	mit je ein Wirthshaus in den beiden ersteren Orten	.	936 987	7830	80	Am 10. Mai		
10	Suchorce und Lipowica	—	.	.	3415	20	Nachmittags		
11	Łopianka, Grabów	mit 1 Schankhause im letzteren Orte	1	549	3146	20			
12	Jelemnia	mit 1 Schankhaus	.	.	1085	80			

Sections-Gruppen.

Sections-Nr.	Name	Gebäude / Baugrund	fl.	kr.	einzelner Sectionen	Hauptgruppe und in concreto
1. 9.	Rachiń mit Raków, Nadziejów und Hofnungsau	wie oben	10327	52		Am 14. Mai
2. 7.	Słoboda, Trościaniec mit Jakubów, Sułuków, Jaworów	wie oben	9142	87		Vormittags.
3. 5.	Mizuń, Nowosielica niżna und wyżna	wie oben	9996	6		
10. 12.	Suchorce, Lipowica und Jelemnia .	wie oben	4501	.		
4	Für sich eine Gruppe	wie oben	1434	.		
6	detto	wie oben	1715	70		Am 14. Mai
8	detto	wie oben	4896	20		Nachmittags
11	detto	wie oben	3146	20		
Für alle Sectionen zusammen		wie oben	45159	55		15. Mai 1867 Vormittags.

Stryj, am 15. April 1867.

(743) **Edict.** (1)

Nro. 10920. Von dem k. k. Lemberger Landesgerichte wird der Marianna Zwarykiewicz mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß mit Bescheid vom 17. März 1866 Z. 11334 die Intabulirung der Eheleute Peter und Catharine Sawickie als Eigenthümer von 1/2 der Realität Nr. 255 2/4 bewilligt worden ist.

Da der Wohnort der Marianna Zwarykiewicz dem Gerichte unbekannt ist, so wird für dieselbe der Hr. Advocat Dr. Kratter mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Męciński auf ihre Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 9. März 1867.

(762) **Kundmachung.** (1)

Nro. 10563. Zur Sicherstellung der Conservations-Herstellungen auf den, dem bestandenen Zaleszczyker Straßenbaubezirke zugewiesen gewesenen Strecken, von der Tarnopoler und der Horodenker Verbindungsstraße für das Jahr 1867 allein, und eventuell auch für eine dreijährige Periode, d. i. die Jahre 1867, 1868 und 1869, wird hiemit die Offertverhandlung ausgeschrieben.

Die für das Jahr 1867 sicherzustellenden Baulichkeiten sind folgende, und zwar:

I. Für die am linken Ufer des Dniester-Stroms im früheren Czortkower Kreise gelegenen Strecken der obgenannten zwei Straßenzüge:

	Fiscalpreis fl.	kr.
In der Czortkower Wegmeisterschaft.		
55 Cur. Klft. Straßengeländer sammt zugehörenden Säulen	132	30
8 1/2 Cub. Klft. Rasen-Terassirung	29	85
In der Tłuster Wegmeisterschaft.		
Ausbesserung des Canals Nr. 44	12	08 1/2
72 1/2 Cur. Klft. Straßengeländer sammt zugehörenden Säulen	128	68 1/2
In der Zaleszczyker Wegmeisterschaft.		
Holzmaterial-Lieferung dann Betheerung der Fahrzeuge und des Seilwerkes für die Schiffbrücke über den Dniester-Strom bei Zaleszczyki	1720	13
Ausbesserung der Pontone bei der gedachten Schiffbrücke	515	85
Herstellung eines Kahnes für dieselbe Schiffbrücke	28	46 1/2
Beischaffung der weiteren Materialien und Ankerseile für die genannte Schiffbrücke	933	00 1/2
20 Cur. Klft. Straßengeländer sammt zugehörenden Säulen	43	90
20 Cur. Klft. Straßengeländer sammt zugehörenden Säulen	45	80
Zusammen obangegebene Herstellungen	3590	27

II. Für die am rechten Ufer des Dniester-Stromes im früheren Kołomeaer Kreise liegende Strecke der Horodenker Verbindungsstraße:

	fl.	kr.
In der bisherigen Gwoździecer Wegmeisterschaft.		
Ausbesserung des Canals Nr. 23	12	93 1/2
164 1/3 Cur. Klft. Straßengeländer sammt zugehörenden Säulen	128	85 1/2
In der Horodenker Wegmeisterschaft.		
7 1/6 Cur. Klft. Brückengeländer	8	18 1/2
2 5/6 " " Strinfpfosten bei der Brücke Nr. 65	1	43
25/36 Cub. Klft. Stein-Terassen	9	57 1/2
37 1/2 Cur. " Straßengeländer sammt zugehörenden Säulen	61	35
Zusammen obgenannte Herstellungen in österr. Währung	222	33

Die auf drei Jahre lautenden Anbote müssen die ausdrückliche Erklärung enthalten, daß sich der Unternehmer verbindlich macht, auch alle anderen im Verlaufe dieser Lieferungsperiode vorkommenden Conservationsherstellungen mit demselben Nachlasse gegen jene Fiscalkosten auszuführen, welche in den bezüglichen Ueberschlägen auf Grund der zur Berechnung der Kosten für das Jahr 1867 benützten, oder in Fällen wo der Preis in der betreffenden Preistabelle nicht enthalten sein wird, auf Grund der nach den diesfälligen Normen ermitttelten Localpreise, mit Rücksicht auf die bestehenden Bestimmungen adjustirt werden.

Die sonstigen allgemeinen und speciellen, namentlich die mit h. o. Verordnung vom 13. Juni 1856 Z. 23821 allgemein kundgemachten Offertsbedingnisse können für die sub I. angegebenen Baulichkeiten bei dem Zaleszczyker, und für die sub II. angeführten Baulichkeiten beim Kołomeaer k. k. Bezirksamte eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden hiemit aufgefordert, ihre mit einem 10% des Fiscalpreises betragenden Vadium belegten, das Unternehmungsobject genau bezeichnenden Offerten, für die sub I. angegebenen Herstellungen auf den am linken Dniester-Ufer gelegenen Straßenstrecken längstens bis 15. Mai l. J. bei dem Zaleszczyker k. k. Bezirksamte, und für die sub II. angegebenen Herstellungen, auf der am rechten Dniester-Ufer gelegenen, dem bestandenen Zaleszczyker Straßenbaubezirke zugewiesen gewesenen Strecke der Horodenker Verbindungsstraße bis längstens 16. Mai l. J. bei dem Kołomeaer k. k. Bezirksamte zu überreichen.

Nachträgliche Anbote so wie nicht vorschriftsmäßig ausgefertigte oder nicht mit dem bedungenen Vadium belegten Offerten werden nicht berücksichtigt.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 14. April 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 10563. Ku zabezpieczeniu robót konserwacyjnych na przydzielonych dawniej do byłego Zaleszczyckiego powiatu budowy gościńców przestrzeniach Tarnopolskiego i Horodyńskiego gościńca łącznego na rok 1867 jedynie, a wypadkowo także na trzyletni peryod, mianowicie na lata 1867, 1868 i 1869, rozpisuje się niniejszem licytacyę za pomocą ofert.

Przypadające na rok 1867 do zabezpieczenia budowle są następujące, a mianowicie:

I. Na znajdujących się po lewym brzegu Dniestru w dawnym obwodzie Czortkowskim przestrzeniach obudwu wyżwymienionych gościńców:

	Cena fiskalna zł.	c.
W Czortkowskim zarządzie dróg.		
55 bieżących sążni poręczy gościncowych z należącemi do nich słupami	132	50
8 1/2 sześciennych sążni terasy darniowej	29	85
W Tłustańskim zarządzie dróg.		
Naprawa kanału Nr. 44	12	08 1/2
72 1/2 bieżących sążni poręczy gościncowych z należącemi do nich słupami	128	68 1/2
W Zaleszczyckim zarządzie dróg.		
Dostarczenie materyału drewnianego tudzież obciągnięcie smołą narzędzi przewozowych i lin u mostu łyżwowego na Dniestrze pod Zaleszczykami	1720	13
Naprawa pomostów u rzeczonego mostu łyżwego	515	85
Sporządzenie czółna dla tegoż mostu łyżwowego	28	46 1/2
Dostarczenie dalszych materyałów i lin kotwicznych dla rzeczonego mostu łyżwowego	933	00 1/2
20 bieżących sążni poręczy gościncowych z należącemi do nich słupami	43	90
20 bieżących sążni poręczy gościncowych z należącemi do nich słupami	45	80
Razem wyżwymienione roboty	3590	27

II. Na znajdującej się po prawym brzegu Dniestru w dawnym obwodzie Kołomyjskim przestrzeni Horodeńskiego gościńca łącznego:

	zł.	c.
W dotychczasowym Gwozdeckim zarządzie dróg:		
Naprawa kanału Nr. 23	12	93 1/2
164 1/3 bieżących sążni poręczy gościncowych z należącemi do nich słupami	128	85 1/2
W Horodeńskim zarządzie dróg.		
7 1/6 bieżących sążni poręczy mostowych	8	18 1/2
2 5/6 " " węgarów u mostu Nr. 65	1	43
25/36 sześciennych sążni terasy kamiennej	9	57 1/2
37 1/2 bieżących " poręczy gościncowych z należącemi do nich słupami	61	35
Razem wyżwymienione roboty w wal. austr.	222	33

Opiewające na trzy lata oferty muszą zawierać wyraźne oświadczenie, że przedsiębiorca obowiązuję się, także wszystkie inne w ciągu tego peryodu liwerunkowego zdarzające się roboty konserwacyjne wykonywać z równem opuszczeniem z owych cen fiskalnych, które z uwzględnieniem istniejących postanowień zostaną przyznane w odnośnych kosztorysach na podstawie użytych do obliczenia kosztów na rok 1867, lub w razie, jeźliby jaka cena nie była zawartą w dotyczącej tabeli cen, na podstawie takich cen miejscowych, jakie podług przepisanych w tym względzie norm wykazane zostaną.

Inne tak ogólne jako też osobne, mianowicie tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 l. 23821 powszechnie obwieszczone warunki ofertowe można co do wymienionych pod I. budowli przejrzeć w c. k. urzędzie powiatowym w Zaleszczykach, zaś co do budowli wymienionych pod II. w c. k. urzędzie powiatowym w Kołomyi.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się niniejszem, ażeby oferty swoje opatrzone w wadyum wynoszące 10% ceny fiskalnej, i z dokładnem oznaczeniem przedmiotu przedsiębiorstwa przedłożyli co do wymienionych pod I. robót na znajdujących się po lewym brzegu Dniestru przestrzeniach gościńców, najdalej do 15. maja r. b. ces. król. urzędowi powiatowemu w Zaleszczykach, zaś co do robót wymienionych pod II. na znajdującej się po prawym brzegu Dniestru przestrzeni Horodeńskiego gościńca łącznego, która była dawniej przydzielona do byłego Zaleszczyckiego powiatu budowy gościńców, najdalej do 16. maja r. b. ces. król. urzędowi powiatowemu w Kołomyi.

Poźniejsze oświadczenia, jako też oferty nie ułożone podług przepisu lub nie opatrzone w przynależne wadyum, nie będą uwzględniane.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 14. kwietnia 1867.

(778) **Concurs.** (1)

Nro. 4649. Postexpedientenstelle bei der neu zu errichtenden Postexpedition in Kaczyka gegen Dienstvertrag und 200 fl. Caution.

Dieselbe wird sich mit dem Brieffahrpost- und Staffetendienste, so wie mit der Behandlung von Geldanweisungen bis zum Betrage von 25 fl. befassen und ihre Postverbindung mittelst des täglichen Botenfahrtcurses Gurahumora-Radautz erhalten.

Bezüge des Postexpedienten: Einhundert Gulden Bestallung, Zwanzigfünf Gulden Amtspauschale jährlich und für den Fall, als dem Postexpedienten auch die Beförderung obiger Botenfahrten auf der Strecke Kaczyka-Gurahumora tour- und retour überlassen werden sollte, noch ein mit demselben zu vereinbarendes jährliches Beförderungspauschale.

Bewerber haben ihre Gesuche unter documentirter Nachweisung des Alters, Wohlverhaltens, der Vermögensverhältnisse und bisherigen Beschäftigung im Wege ihres vorgesetzten Amtes, und im Falle sie noch nicht in öffentlichen Diensten stehen, im Wege der zuständigen politischen Behörde binnen 3 Wochen bei der Postdirection Lemberg einzubringen, und darin anzugeben, um welches mindeste Jahrespauschale sie die Besorgung der täglichen Botenfahrten zwischen Kaczyka und Gurahumora tour und retour übernehmen wollen, wobei bemerkt wird, daß diese täglichen Botenfahrten von Kaczyka zwischen 12 und 1 Uhr Mittags nach Gurahumora, von dort nach Kaczyka aber zwischen 10 1/2 und 11 1/2 Uhr Vormittags abzugehen haben werden.

Lemberg, am 21. April 1867.

(760) **Edict.** (1)

Nro. 1270. Vom k. k. städt. del. Bezirksgerichte für die Umgebung der Stadt Lemberg wird bekannt gegeben, daß in dem zweiten Absatze des Edictes vom 30. December 1866 Z. 6399 der Belangte statt Adolph Siegel unrichtig Anton Siegel benannt ist.

Vom k. k. städt. del. Bezirksgerichte für die Umgebung der Stadt.

Lemberg, am 8. April 1867.

(765) **Edikt.** (1)

Nr. 2231. Vom Neu-Sandecer k. k. Kreisgerichte wird dem Herrn Kasimir Grafen Kuczkowski unbekannten Aufenthaltes hiemit bekannt gegeben, es sei vom Herrn Leon Ritter v. Hoszowski wider denselben und Frau Henriette Gräfin Kuczkowska wegen Zahlung der Wechselsumme pr. 8000 fl. österr. Währ. s. N. G. am Heutigen z. Z. 2231 eine Klage überreicht worden, über welche der Auftrag der Zahlung dieser Summe s. N. G. gleichzeitig erlassen, und zu Handen des demselben auf dessen Gefahr und Kosten zum Curator ad actum mit Substituirung des Herrn Advocaten Dr. Zieliński gleichzeitig bestellten Herrn Advocaten Dr. Micewski zugestellt wird, und derselbe wird hiemit aufgefordert, diesem Curator die zur Vertheidigung nöthigen Behelfe mitzutheilen, oder einen andern Vertreter zu bestellen und dem Kreisgerichte namhaft zu machen, widrigenfalls die allfälligen nachtheiligen Folgen nur sich selbst zuzuschreiben wären.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Neu-Sandec, am 17. April 1867.

(744) **Edykt.** (1)

Nr. 11811. C. k. sąd krajowy lwowski zawiadawia p. Józefę Ulaniecką urodzoną hr. Komorowską z miejsca pobytu niewiadomą odnośnie do edyktu z dnia 6. marca b. r. do l. 11810, iż skutek prośby Feige Lei dw. im. Aszkanazy z Brzeżan na podstawie wekslu „Lwów 20go marca 1863 pr. złr. 1000" prawo zastawu dla resztującej kwoty 700 zł. w. a. w stanie biernym realności pod l. 729 1/4 we Lwowie p. Józefie Ulanieckiej urodzonej hr. Komorowskiej własnej na rzecz Feigi Lei Aszkanazy prenotowane zostało.

Dotycząca uchwała dla dłużniczki doręcza się p. adwokatowi Drowi. Skałkowskiemu jako ustanowionemu kuratorowi.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 16. marca 1867.

(763) **Licitations-Ankündigung.** (2)

Nro. 2153. Bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stryj wird zur Veräußerung des dem hohen Aerar gehörigen Gutes Łukawica górna (Gutsantheil Łukawica górna) am 20. Mai 1867 während der gewöhnlichen Amtsstunden eine öffentliche Licitation abgehalten werden.

Die Nutzungsrubriken bestehen aus Acker- und Wiesengründen den darauf befindlichen Wohn- und Wirthschaftsgebäuden und die mit dem Besitze desselben verbundenen Gerechtsamen, so wie sie das hohe Aerar besitzt und genießt.

Der Ausrufspreis beträgt 6000 fl. öst. W.

Es werden auch schriftliche Offerten angenommen, welche aber mit dem Vadium von 10% des Ausrufspreises belegt, bis 6 Uhr Abends des der Licitation vorhergehenden Tages bei dem Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction überreicht und den gestellten Anbot nicht nur in Ziffern sondern auch in Buchstaben ausgedrückt und die Erklärung enthalten müssen, daß sich Offerent, dessen Vor- und Zuname und Wohnort anzugeben ist, den Licitationsbedingnissen unbedingt unterwirft.

Die Licitationsbedingnisse können während der gewöhnlichen Amtsstunden jederzeit bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Stryj, am 14. April 1867.

(747) **Licitations-Ankündigung.** (1)

Nro. 2997. Vom Tarnower k. k. Kreisgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der vom Hrn. Benjamin Mieses wider Hrn. Titus Sławikowski erstegten Wechselforderung von 1200 fl. öst. W. s. N. G. die öffentliche executive Feilbietung der laut Dom. 364, pag. 15, n. 13 on. ob den Gütern Tymbark cum att. Stopnica für Sache des Hrn. Titus Sławikowski intabulirten Summe 10.000 fl. öst. W. in zwei Terminen, d. i. am 3. Juni und 24. Juni 1867, jedesmal um 10 Uhr Früh hiergerichts unter nachstehenden Bedingungen abgehalten werden wird:

1. Als Ausrufspreis wird der Nominalwerth der Summe 10.000 fl. öst. W. selbst angenommen, unter welchem dieselbe beim ersten Feilbietungstermine nicht hintangegeben werden wird.

2. Jeder Kauflustige ist gehalten 5% des Ausrufspreises, das ist 500 fl. öst. W. entweder im Baaren oder in gesetzlich zulässigen Werthpapieren nach dem Curse am Tage der Licitation zu Händen der Commission zu erlegen.

3. Im Falle diese Summe im ersten Licitations-Termine nicht an Mann gebracht werden sollte, so wird dieselbe im zweiten Termine, d. i. am 24. Juni 1867 unter dem Schätzungswerthe um was immer für einen Preis an den Meistbietenden hintangegeben werden.

4. Die übrigen Licitationsbedingnisse, so wie auch der Landtafelauszug können in der h. g. Registratur und am Tage der Licitation bei der Licitations-Commission eingesehen werden.

Von dieser ausgeschriebenen Feilbietung werden die auf dieser Summe hypothecirten, dem Wohnorte nach bekannten Gläubiger zu eigenen Händen, hingegen diejenigen, deren Wohnort unbekannt ist, oder welche nach dem 26. November 1866 das Hypothekarrecht für ihre Forderungen bei der Landtafel erlangten, oder denen der vorliegende Bescheid oder auch einer der nachfolgenden Bescheide gar nicht oder nicht zeitlich genug aus was immer für einer Ursache zugestellt werden sollte, zu Händen des ihnen in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Grabczyński mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Bandrowski bestellten Curators und mittelst gegenwärtigen Edictes verständiget.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnow, am 29. März 1867.

(757) **Edykt.** (1)

Nro. 4406. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski niniejszem uwiadamia, iż pp. Jan i Eugeniusz hr. Koziobrodzcy przeciw Wincentemu hr. Koziobrodzkiemu z życia i pobytu niewiadomemu, a na wypadek jego śmierci tegoż z imienia, nazwiska, życia i pobytu niewiadomym spadkobiercom pozew względem wykreślenia z $^{4}/_{9}$ części dóbr Kudrynce z przyległościami sumy 1056 złp. $14^{5}/_{8}$ kr. z pn. w ks. wł. 74, st. 80, l. c. 20 i 21 ciążącej pod dniem 6. kwietnia 1867 do l. 4406 wytoczyli i że do ustnej rozprawy termin na dzień 14. maja 1867 o 10tej godzinie przed południem ustanowiony został.

Ponieważ życie i miejsce pobytu pozwanych niewiadome jest, przeto tymże obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Schmidta, zastępcą tego zaś p. adwokat Dr. Weisstein niebezpieczeństwem i na koszta tych pozwanych się ustanawia, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem co do życia i miejsca pobytu nieznanych pozwanych, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielili lub innego sobie obrońcę obrali, tego sądowi temu oznajmili i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynili, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Tarnopol, dnia 8. kwietnia 1867. (3)

(736) **Edykt.**

Nro. 14394. C. k. sąd obwodowy w Samborze wiadomo czyni, iż realność pod Nrem. 17-14 w Samborze do Jędrzeja i Rozalii Barglów w jednej połowie, do Anny i Michała Świerczyńskich w drugiej połowie należąca, celem rozwiązania spółki własności przez publiczną licytacyę w jednym terminie na dniu 24. maja 1867 o godzinie 10tej z rana sprzedana zostanie.

Za cenę wywołania kładzie się cena szacunkowa 463 zł. 22 c. w. a., od której 5% kupujący obowiązany jest złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako zadatek w gotówce.

O tej licytacyi zawiadamiają się intabulowani z życia i pobytu niewiadomi wierzyciele, Zofia Boguszówna i Stanisław Weugert, tudzież wszyscy wierzyciele, którzyby poźniej do tabuli weszli, nareszcie wszyscy którymby uwiadomienie o licytacyi z jakiejbądź przyczyny doręczone być nie mogło, przez ustanowionego kuratora p. adwokata Kohna w zastępstwie p. adwokata Ehrlicha.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 29. stycznia 1867.

Doniesienia prywatne.

Kundmachung.

Die allgemeine wechselseitige Kranken- und Lebensversicherungs-Gesellschaft

„AUSTRIA"

hält die **sechste ordentliche General-Versammlung am 26. Mai 1867** um 10 Uhr Vormittags, im Saale der **n. ö. Handels- und Gewerbekammer,** Stadt, Strauchgasse Nr. 1 (Palais Montenuovo) ab, und werden die Mitglieder derselben hiezu höflichst eingeladen.

Gegenstände der Verhandlung:

1. Vorlage des Rechenschaftsberichtes,
2. Wahl dreier Censoren und Ersatzmänner aus den Mitgliedern der Gesellschaft zur Prüfung der Jahresrechnung für das nächste Geschäftsjahr,
3. Wahl zur Ergänzung des Verwaltungsrathes,
4. Vorlage etwaiger, nach §. 12 der Statuten eingebrachter Anträge.

Nach §. 11 der Statuten haben alle wirklichen und Ehrenmitglieder männlichen Geschlechtes, welche im Vollgenuße der bürgerlichen Rechte sich befinden, das active Wahlrecht, und sind nur diese Mitglieder stimmfähig.

Die Mitglieder haben zu ihrer Legitimation die Versicherungs-Urkunden, so wie die letzte Prämienquittung beim Eintritte vorzuweisen, wobei bemerkt wird, daß nach §. 8 der Statuten ein dreimonatlicher Rückstand der Prämienzahlung die Versicherung aufhebt.

Der Rechenschaftsbericht kann von den Mitgliedern der Gesellschaft vom 19. Mai l. J. ab, im Bureau der General-Direction behoben werden.

Wien, am 24. April 1867.

(777) **Der Verwaltungsrath.**

Bekanntmachung der Bank von Polen.

Auf Grund eines vom hiesigen Administrations-Rathe am 31. Jänner (12. Februar) 1867 Nr. 1095 mitgetheilten Allerhöchsten Erlaßes, wird hiermit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die von der Bank von Polen in den Jahren 1841 bis 1846 in Umlauf gesetzten weißen wie auch rothfarbigen **Drei Rubel Scheine** früherer Form und Zeichnung in der hiesigen Bank-Casse blos noch bis zum $^{1}/_{13}$ Juli 1867 zum Umtausch angenommen, nach Ablauf aber genannten Termins keinen Werth mehr haben werden.

Warschau, den $\frac{22.\ \text{März}}{3.\ \text{April}}$ 1867.

Der Vice-Präses: Wirklicher Staats-Rath (gez.) Rogusky.

Der Kanzlei-Chef (gez.) Makulec. (684—2)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.